

Arkivnr: 2016/8330-6
Saksbehandlar: Merethe Helland Nordnæs

Saksframlegg

Saksgang

Utval	Saknr.	Møtedato
Klagenemnda		30.08.2016

Klagesak.

Klage på avslag på søknad om dispensasjon frå byggegrense - Fv - 233 - Gnr. 43 Bnr. 600 i Fjell kommune.

Samandrag

Saka gjeld klage på avslag om søknad på dispensasjon frå byggegrense for plassering av bustad 8,7 meter frå vegmidte frå Fv. 233. Statens vegvesen Region vest har avslått søknaden i vedtak av 16.06.2015. Vedtaket er påklaga av Kari Kvale, som er tidlegare eigar av tomte og som har seld eigedomen til søkjarane, Siri Mette Stormark og Endre Hauge.

Eigedomen er i Fjell kommune, i Brattholmen ved Snekkevikvegen. Gnr. 43 Bnr. 600 er uregulert og i kommuneplanen for Fjell vist som eksisterande boligområde utan plankrav. I «*Rammeplan for avkøyrslar og byggegrenser på riks- og fylkesvegar i Region vest*» er Fv 233 vist som haldningsklasse 3/Byggegrense 30 meter.

Statens vegvesen Region vest har vurdert klaga som underinstans og har funne å oppretthalde sitt avslag i saka.

Fylkesrådmannen har vurdert klaga og rår til at klagen frå Kari Kvale over Statens vegvesen Region vest sitt avslag av 16.06.2015, om å avslå søknad om dispensasjon frå byggegrense, for oppføring av bolig, frå Fv. 233 til eigedomen Gnr. 43 Bnr. 600 Brattholmen/Snekkevikvegen i Fjell kommune, ikkje vert teken til følgje.

Forslag til vedtak

Klage frå Kari Kvale over Statens vegvesen Region vest sitt vedtak av 16.06.2015, om å avslå søknad om dispensasjon frå byggegrense frå Fv 233, oppføring av bustad på eigedomen Gnr. 43 Bnr. 600 Brattholmen i Fjell kommune, vert ikkje teken til følgje.

Rune Haugsdal
fylkesrådmann

Håkon Rasmussen
fylkesdirektør samferdsel

Saksframlegget er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.

Vedlegg:

1. Tiltakshavarar, Siri Mette Stormark og Endre Hauge, søknad om dispensasjon frå byggegrense av 21.04.2015, Gnr. 43 Bnr. 600 Brattholmen i Fjell kommune.
2. Statens vegvesen Region vest, avslag på søknad om dispensasjon frå byggegrense, Gnr. 43 Bnr. 600, av 16.06.2015.
3. Klage frå Kari Kvale på avslag om dispensasjon frå byggegrense, av 26.08.15.
4. Tiltakshavar, angående klage på avslag. Ber om ein orientering, av 15.12.15.
5. Klagar, supplering av opplysningar. Dokumentdato 11.01.16
6. Klagar, supplering av opplysningar. Dokumentdato 24.01.16.
7. Statens vegvesen Region vest, oversendingsskriv – opprettheld avslag på søknad om dispensasjon frå byggegrense, av 05.02.16.
8. Klagar, supplering av opplysningar. Dokumentdato 05.08.16.
9. Hordaland fylkeskommune, 3 stk. kart/flyfoto av eigedomen gnr. 43 Bnr. 600.
10. Hordaland fylkeskommune, 4 stk. foto av eigedomen.

Fylkesrådmannen, 10.08.2016

Bakgrunn for saka

Det går fram av forvaltningslova (fovl) § 34 at klageinstansen kan prøve alle sider av saka, og også ta omsyn til nye omstende. Dette betyr at sjølv om underinstansen (her vegvesenet) er komen til at klagen kan fremjast, er klageinstansen (her klagenemnda) ikkje bunden av det.

Fylkesrådmannen vil difor kort sjå på dei formelle sidene ved denne saka, for å vurdere om ein skal realitetsbehandla klage av 26.08.15, jfr. fovl. § 34.

Det er tidlegare eigar av eigedomen, Kari Kvale (klagar), som har sett frem klage på avslaget den 26.08.15. Ifølgje opplysningar frå ho, vart eigedomen kjøpt den 06.03.15 av Stormark og Hauge. Vegvesenet har vurdert Kvale til å vere part i saka og gjeve ho oppreisning for oversitting av klagefrist. For å kunne klage på forvaltningsvedtak må ein vera part i saka eller ha rettsleg klageinteresse. Statens vegvesen Region vest har difor vald å realitetsbehandle klagen.

Vedtak om avslag vart fatta den 16.06.15. Klagefristen er tre veker, eller tre veker frå det tidspunkt ho har eller burde fått kunnskap om vedtaket. jfr. fovl § 29 1. og 2. ledd. Klagefristen gjekk i utgangspunktet ut den 7.07.15. Klagen vart motteke den 26.08.15. Kari Kvale satt fram ein klage den 26.08.15, same dag ho vart gjort merksam på at avslaget ikkje var påklaga. Fylkesrådmannen vil her kort gjera merksam på at ein er einig i vurderinga til vegvesenet om å gje klagar oppreisning for oversitting av klagefristen, jfr. fovl § 31. Det går fram av saka at ho forut for dette hadde vore på ferie og trudd at avslaget var påklaga. Fylkesrådmannen legg her avgjerande vekt på at ho satt fram ein klage same dag som ho vart gjort merksam på at avslaget ikkje var påklaga, ho *kan ikkje lastas for å ha oversittet klagefristen eller å ha drøyd med å klage, Jfr. § 31 1. ledd a*. Ein finn og at det av særlege grunnar er rimeleg at klagen vert prøvd, Jfr. forvl. § 31 b, då det har stor betydning for klagar, då kjøparane vurderer å heve kjøpet av eigedomen.

Vegvesenet har vald å gje Kari Kvale status som part i saka. Jf. fovl §§ 28 og 2 e. Det går fram av fovl § 2 1. ledd e at: *«Part, ein person som en avgjørelse retter seg mot eller som saken direkte gjelder»*. Slik klageinstansen vurderer det, har Kari Kvale ein rettsleg klageinteresse. Ho er ikkje eigar av eigedomen, den vart seld den 06.03.15. Men saka har betydning for henne då ho har ein sterk interesse i utfallet av saka, saka kan få rettslege konsekvensar for henne. Ho har ikkje så sterk tilknytning til saka at ho er å rekne som part. Dette har ikkje praktisk betydning i denne saka, då ho med rettsleg klageinteresse har ein interesse som er av ein slik art og styrke at det er rimeleg at ho får avslaget av 16.06.15 overprøvd. (Viser her til juridisk teori, Ekchof kap. 19.)

Fylkesrådmannen vil no realitetsbehandle klagen frå seljar, Kari Kvale.

Eigedomen Gnr. 43 Bnr. 600 har ei trekant-form og ligg like sør for vegkryss mellom Fv. 233, Ebbesvikvegen og kommunal veg Snekkevikvegen, som går langs eigedomsgrensa på kvar si side. (Sjå kart, flyfoto. Vedlegg nr. 9) Gnr. 43 Bnr. 600 er uregulert og i kommuneplanen for Fjell vist som eksisterande boligområde utan plankrav. Dagens fylkesveg Fv. 233/Ebbesvikvegen er smal, og har ifølgje opplysningar frå vegvesenet ein bredde på 4,7 meter. Trafikkmengde pr. døgn er berekna til 1000 køyretøy pr. dag. (ÅDT). Ifølgje opplysningar frå vegvesenet ligg store delar av eigedomen innanfor gul støysone. Dei viser til støysonekart for Hordaland.

Atkomst og parkering er søkt frå tomta si austside, ut i den kommunale veggen.

Boligen er søkt oppført med ein avstand på 8,7 meter til vegmidte, til fylkesvegen.

I *«Rammeplan for avkøyrslar og byggegrensar på riks- og fylkesvegar i Region vest»* er Fv. 233 vist som haldningsklasse 3. Her går det fram av byggegrensa er 30 meter.

Statens vegvesen Region vest (vegvesenet) har den 21.04.15 motteke søknad frå Siri Mette Stormark og Endre Hauge (søklarane). Søknaden gjaldt dispensasjon frå byggegrense for oppføring/plassering av ein ny bustad 8,7 meter frå vegmidte frå Fv. 233. (Fv. 233 hp 1 km 1,090). (Vedlegg 1)

Vegvesenet fatta vedtak om avslag på søknaden den 16.06.15. (Vedlegg 2) Søknaden vart avslått med heimel i veglova §§ 29 og 30. Dei viste til at veglovas bestemmelsar om byggegrense mellom anna skal ivareta omsynet til trafikktryggleik, støy og effektivitet knytt til vedlikehald av veggrunn. Dei viste og til at vegvesenet på generelt grunnlag er svært kritiske til å gje dispensasjon for nye bustader med avstand mindre enn 10-15 meter frå fylkesveg, med mindre det ligg føre tungtvegande samfunnsmessige grunnar som tilseier dette.

Kari Kvale som er tidlegare eigar av tomta, (klagar) har påklaga vedtaket den 26.08.15. (Vedlegg 3).

Fjell kommune har i vedtak den 24.04.2015 gjeve avkjørselsløyve til ein einebustad frå kommunal veg. Her går det fram at: *Fjell kommune gjev med dette løyve til å føre opp næraste del av bygning på gnr 43 bnr 600 med ein avstand på 9,7 m målt frå senter kommunal veg i samsvar med søknad. Det er ein føresetnad at dispensasjon frå Fv. 233 blir gitt, og at friskriftfelt i vegkryss til Fv. 233 vært oppretthaldt som følge av krav frå vegvesen si handbok N100 veg- og gateutforming.»*

Rettsleg grunnlag:

Det går fram av forvaltningslova § 28 1. ledd at:

«Enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken til det forvaltningsorgan (klageinstansen) som er nærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket.»

Det går fram av veglovas § 1 A:

«Formålet med denne lova er å tryggje planlegging, bygging, vedlikehald og drift av offentlege og private vegar, slik at trafikken på dei kan gå på eit vis som trafikantane og samfunnet til ei kvar tid kan vere tente med. Det er ei overordna målsetting for vegstyresmaktene å skape størst mogleg trygg og god avvikling av trafikken og ta omsyn til grannane, eit godt miljø og andre samfunnsinteresser elles.»

Veglovas § 29 1. ledd seier:

«Langs offentlig veg skal det vere byggegrenser fastsette med heimel i denne lova, dersom ikkje anna følgjer av arealdel av kommuneplan eller reguleringsplan etter plan- og bygningsloven. Byggegrensene skal ta vare på dei krava som ein må ha til vegsystemet og til trafikken og til miljøet på eigedom som grenser opp til vegen og medverke til å ta vare på miljøomsyn og andre samfunnsomsyn.»

Veglovas § 29 2. ledd:

«Byggegrensene skal gå i ein avstand på 50 meter frå riksveg og fylkesveg og 15 meter frå kommunal veg. For gang- og sykkelveg er avstanden 15 meter (anten vegen er riksveg, fylkesveg eller kommunal veg). Føresegnene i dette leddet gjeld dersom ikkje anna følgjer av føresegnene i tredje, fjerde og femte ledd. Avstanden skal reknast frå midtlinja i høvevis kjørebanane, eller gang- og sykkelvegen. Har vegen åtskilte kjørebaner, eller er det tvil om kva som bør reknast som midtline, avgjer vegstyremakta kva line avstanden skal reknast frå.»

Veglovas § 29 4. ledd:

«For fylkesveg kan fylkeskommunen for særskilt fastsett strekning sette byggegrensa til ein mindre avstand avstand enn den som er nemnt i andre ledd, likevel ikkje mindre enn 15 meter.»

Veglovas § 29 5. ledd:

«Ved kryss i plan mellom

1) Offentlege vegar

skal byggegrensa følgje den rette lina mellom punkt på midtlina åt vegane (jernbana, sporvegen) 60 meter frå skjeringspunktet åt midtlinene ved kryss med riksveg og fylkesveg og 40 meter frå skjeringspunktet ved andre kryss.»

Veglovas § 30 1. ledd seier:

«Byggverk, her og laus kiosk, opplag eller anna større innretning må ikkje utan særskilt løyve plasserast innafør byggegrensar som er fastsette i eller med heimel i § 29.»

Rammeplanen for avkøyrslar og byggegrensar på riks- og fylkesveggar er eit ikkje juridisk bindande dokument men skal gje føringar for kva haldning som skal leggst til grunn ved handsaming av avkøyrslar og byggegrensar. Ein vil gje ei presisering av aktuelle prinsipp som bør leggst til grunn med omsyn til busetnad/plassering av byggegrensar i tilknytning til riks- og fylkesveggar. Rammeplanen er vedteken av Hordaland fylkeskommune i 2013.

Grunnvilkåret for å gje dispensasjon er at omsynet bak regelen som det vert dispensert frå, ikkje vert vesentleg tilsidesett. I tillegg skal det føretakast ei interesseavveining, der fordelane ved tiltaket må vurderast opp mot ulempene av tiltaket. Etter plan- og bygningslova § 19-2 2. ledd må det vera ein klar overvekt av omsyn som talar for dispensasjon.

Klagen:

Klagen lyder mellom anna slik:

«Kjøper og selger står nå i en veldig vanskelig situasjon og det kan ende opp med en rettssak. Jeg håper virkelig at Statens vegvesen forstår alvoret som ligger her hos oss som privatpersoner og hvor mye begge parter kan lide av dette. Megler har i tillegg gjort den jobben som kreves av ham og det er vanskelig å si hvilken part som er skyld i dette: Kjøper eller selger med sitt ansvar om å sjekke opp i dette i forkant av kjøp/salg og- eller megler ved sine prosedyrer.

For å redegjøre for tomten, så har jeg eid og bodd med familien min i Snekkevikvegen 3, naboeiendommen, fra 1975 til 2012. I tillegg har vi eid/kjøpt denne tomten, Gnr. 43 Bnr. 600. Tomten er fra kommunens initiativ innlagt kommunalt vann og kloakk, samtidig som resten av Snekkeviken fikk dette i 2008. Jeg har betalt 50 000,- for arbeidet som ble utført av Bereko AS. Det har vært naturlig at tomten hadde adresse Snekkevikvegen 1 og at det var hele tiden tenkt at en av sønnene mine skulle bygge her. Men vi endte opp med å ville selge.

Jeg fikk godkjent utkjørsel av eiendomssjefen. Der sa de at tomten var stor nok til å bygge en 2-mannsbolig på. Så at dette skulle bli avslått, er en stor overraskelse for oss. Som kartet i kommuneplanen, så ligger tomten i boligområde for boligbebyggelse. Se vedlegg. Etter samtale igår, ble jeg informert om at det var ikke noe jeg kunne ha gjort annerledes ifm salg av tomten. Da måtte jeg i så fall selv ha søkt om oppføring av bolig, noe som ikke er vanlig, da kjøper selv ønsker å bygge etter sin «smak». Kjøperne var dessuten i kontakt med Kaland Partners som hadde solgt for meg, den 9. januar og de ble bedt om å foreta de nødvendige undersøkelser ifm med utnyttelse og hvilken type bolig som kunne bygges på tomten, av Fjell kommune. De kjøpte tomten den 6. mars. Det er utrolig leit at de har fått dette avslaget, men jeg skjønner ikke hvorfor de ikke har anket avslaget slik de ble informert om. Det er derfor jeg gjør det nå etter samtale med Ingelin Garen igår.

Som spesielt tungtveiende grunn for å omgjøre vedtaket eller legge forhold til rette slik at det kan være mulig med endringer, vil jeg gjenta meg selv med å si at kommunen hele tiden har gitt signal som adresse;

1. Snekkevikvegen 1

2. Tatt initiativ til vann og kloakk
3. Godkjent avkjørsel
4. At det ligger i område for Boligbebyggelse,

Så har jeg aldri hatt grunn til å tvile på at tomten ikke kunne bebygges.

Jeg ber dere se på saken om hvorvidt huset kan snues litt eller flyttes nærmere kommunal veg slik at de kommer innenfor de 10-15 meterne som det kan gies dispensasjon for. Det er nå tegnet inn et hus, som jeg ikke har fått tegninger på, 8,7 m. fra vegmidte.

Det står i avslaget at det nylig er vedtatt «ny rammeplan for avkjørsler og byggegrense». Dette kunne ikke vi vite noe om, da kommunen ikke nevnte noe om dette til meg. Ei heller da jeg snakket med dem på byggesaksavdelingen i går. «Privat initiativ» med drengledning langs vegen, kan jeg ikke skjønne skal være til hinder for å kunne bygge. Vi har selv ordnet med drenering på egenhånd i 2 omganger og kan ikke forstå at det skal ha noe med avslaget å gjøre.

Det er beskrevet at veien ovenfor tomten er en fylkesvei og at dette medfører mye trafikk, opptil 1000 kjøretøy om dagen. Denne veien er veldig smal og rommer kun et kjøretøy om gangen. Slik som jeg forstår det, skal denne veien erstattes med en ny fylkesvei som vil gå fra Straume til Ebbesvik. Jeg regner med dette blir den nye veien for transport for busser og lastebiler da de har store problemer med ferdsel på den gamle fylkesveien.

Vi ber om at dere omgjør vedtaket og informerer kjøper av tomt, hva som skal til for at dere kan godta bygging på tomten. Man må jo kunne klare å komme fram til en løsning. Til avslutning vil jeg gjerne få komme med forslag slik vi selv vurderte å bygge; 10 m fra vegmidte fylkesvei og 15 m fra kommunal vei. Jeg legger ved to bilder for dette. Er dette noe som kunne blitt godkjent, så kanskje kjøper kan gjøre bruk av disse? For vårt vedkommende, som har solgt tomten i god tro ut ifra all info vi har fått fra kommunen, håper vi på en snarlig løsning.»

Administrasjonen vil for ordens skuld leggja til at brev av 26.08.15 inneheld både ein klage og ein førespurnad om å sjå på saka på nytt. Administrasjonen vil her berre ta stilling til klagen, som gjeld avslag på søknad om dispensasjon frå byggegrense for plassering av bustad 8,7 meter frå vegmidte frå Fv 233.

Klagar har i ettertid sendt inn ytterlegare opplysningar til klagen, i e-mail av 11.01.16 og i e-mail av 05.08.16. E-mail av 11.01.16 er ein orientering frå hennar son, Tord Kvale som har budd på naboeigedomen. E-mail av 05.08.16 gjeld i hovudsak argumentet støy/flystøy. Det vert og vist til at andre eigedomar i nærleiken fyrst hadde fått avslag på deira søknader grunna flystøy, men at avslaget deretter vart omgjort til ei godkjenning. (Vedlegg nr.4, 5 og 8)

Statens vegvesen Region vest si vurdering:

Vegvesenet viser til at fleire av omsyna bak veglovas reglar om byggegrenser, gjer seg gjeldande i denne saka. Dei viser og til omsynet til trafikktryggleik, støy og behov for å sikre tilstrekkeleg areal for framtidig utviding av fylkesvegen. Vegvesenet arbeider med å undersøkje mogelegheitene for ei oppgradering av dette strekket langs fylkesvegen. Føremålet med dette prosjektet er ei utviding av fylkesvegen til ein breidde på 5,5 meter (4,7 m. idag) , samt å etablere eit betre tilbod til mjuke trafikantar samt å leggja ned 400 med drengledning.

Vegvesenet meiner at eigedomen vanskeleg kan utnyttast utan at dette kjem i konflikt med kravet til friskt i dagens kryss. Dei skriv at med trafikk på begge sider og gul støysone på store delar av eigedomen meiner dei det kan stillast spørsmål om tomten er egna til bustadføremaal. Dei viser og til det pågåande reguleringsarbeid knytt til detaljplan for Snekkevika, «*Detaljregulering for Snekkevika, Gnr. 43 Bnr. 459 mfl*», noko som og etter deira meining taler mot å dispensera frå veglovens reglar om byggegrense ved kryss, Jfr. § 29. Det går her mellom anna fram at eit nytt vegkryss må utformast i samsvar med gjeldande vegnormalar.

Dei viser og til at krysset er utflytande og oppfyller ikkje dei tekniske krava i vegnormalen N100. Utbygging av tomte til bustadføremaal vil kome i konflikt med trafikktryggleik til friskt, i dagens krys.

Dei opprettheld difor sitt vedtak av 16.06.15 der dei har avslått søknad om dispensasjon frå byggegrense for oppføring av bolig 8,7 meter frå vegmidte Fv. 233.

Fylkesrådmannen si vurdering:

Eigedomen Gnr. 43 Bnr. 600 er uregulert og vist i kommuneplanen for Fjell kommune som eksisterande boligområde utan plankrav. Eigedomen har ein trekantform og ligg midt mellom Snekkevikvegen og Fylkesveg 233. Fylkesvegen har ein ÅDT på 1000 kjøretøy. Veggen er smal og har ein bredde på 4,7 meter. Bustaden er søkt oppført 8,7 meter frå vegmidte frå Fv. 233. I Rammeplanen er Fv. 233 vist som haldningsklasse 3, med byggegrense på 30 meter. Vegvesenet er på generelt grunnlag kritiske til å gje dispensasjon for nye bustader i ein avstand mindre enn 10-15 frå fylkesveg, med mindre det ligg føre tungtvegande grunner for dette. (Vedlegg nr. 2, s. 3) I denne saka er bustaden søkt oppført 8,7 frå vegmidte frå Fv.233, noko som ein vurderer som svært tett opp til veggen. Ein vil her minne om dei omsyn veglova § 29 skal ivareta, mellom anna miljøet på eigedom som grensar opp til veggen og medverke til å ta vare på miljøomsyn og andre samfunnsomsyn. Dette og med tanke på naudsynt uteareal på tomte, både for vaksne og born. Dette talar mot å gje dispensasjon for oppføring av ny bustad berre 8,7 meter frå vegmidte til Fv. 233.

Ved handsaming av denne klagesaka har ein frå administrasjonen vore på staden den 12.08.16. Ein kunne då sjå at fylkesvegen var smal, og gjekk i heilt grensa mot tomte. (Sjå vedlegg) Snekkevikvegen er på den eine sida av tomte og Fylkesvegen på den andre sida, på oppsida av tomten. Eigedomen var ikkje stor, og låg imellom desse to vegane. Slik administrasjonen vurderer det, vil det vere vanskeleg å bygge ein bustad på tomte, utan å kome i konflikt med reglane om byggegrenser til veg.

Klager hevder i sin klage at ho aldri har hatt nokon grunn til å tvile på at tomte ikkje kan byggast bustad på. Ho viser mellom anna til *at kommunen hele tiden har gitt signal* som at tomte har fått adresse Snekkevikvegen 1, Fjell kommune har tatt initiativ til vatn og kloakk, og godkjent avkjørsel. Tomte ligg i eit område for bustadbygging. Ho meiner å ha vore i god tru. Administrasjonen vil vise til vedtak av 24.04.15 frå Fjell kommune. Her er det gitt løyve for oppføring av bustad, *under føresetnad at dispensasjon frå Fv. 233 vert gitt og at frisktfelt i vegkryss til Fv. 233 vært oppretthaldt som følgje av krav frå vegvesen si handbok N100 veg- og gateutforming*. Fylkesrådmannen vil her halde seg til den skriftlige informasjonen som ligg føre i denne saka. Det er her kun gitt eit løyve frå Fjell kommune *under føresetnad av krav frå vegvesenet vært oppfylt*. *Kjøperane* var dermed informert om at krav frå vegvesenet som måtte vere oppfylt.

Klagar viser i klagen sin til at både ho og kjøparane no er i ein vanskeleg økonomisk situasjon og saka kan ende opp med ein rettssak. Dette er eit privatrettsleg forhold som ein ikkje tek stilling til i klagesaka.

Kvale skriv i klagen at i avslaget er det vist til ny rammeplan for avkjørsler og byggegrenser, noko ho ikkje viste om, då dette ikkje var nemnt for ho, av nokon i kommunen då ho snakka med dei. Sjølv om ein ikkje kan forvente at privatpersonar har same kunnskap om ulike områder som fagpersonar har, er ikkje dette eit moment som kan tillegast stor vekt og er ikkje noko som er relevant ved behandlinga av klagen.

I klagen viser ho og til at eit «privat initiativ» med ein drensledning langs veggen ikkje kan vera til hinder for å kunne bygge. Dei har sjølv ordna med drenering på eigahand i to omganger, og kan ikkje sjå at dette har noko med avslaget å gjera. Vi vil her kort bemerka at momentet som gjeld drensleding langs veggen uansett ikkje er tungtvegande her. Vurderingstemaet her er avstand til byggegrense og trafikktryggleik.

Veglova § 29 5. ledd gir særskilte regler om byggegrense ved kryss, i plan mellom offentlege vegar. Det går fram at ved kryss i plan mellom offentlege vegar skal byggegrense følgje den rette lina mellom punkt på midtlinja åt vegane (jernbana, sporvegen) 60 meter frå skjeringspunktet åt midtlinene ved kryss med riksveg og fylkesveg og 40 meter frå skjeringspunktet ved andre kryss. Eigedomen gnr. 43 Bnr. 600 ligg mellom

fylkesvegen Fv. 233 og den kommunale vegen, Snekkevikvegen, og munnar ut i eit kryss mellom desse to vegane. Ifølgje opplysningar frå vegvesenet er så godt som heile den aktuelle tomta innanfor ein slik 60/60 sone som etter veglova § 29 5. ledd skal haldast fri for bebyggelse. Dette er og noko som taler mot å gje dispensasjon frå reglane om byggegrense for oppføring av bustad.

Fylkesrådmannen vil og vise til at tomta ligg i eit vegkryss, mellom to vegar og det kan stillast spørsmålstekn om denne eigedomen er egna til bustadferemål. Ifølgje opplysningar frå vegvesenet arbeider dei mellom anna med å redusere og forebyggje støyplagar knytt til vegtrafikk. Dei rår ifrå å gje dispensasjon frå støyreglane i kommuneplanen. Eigedomar som krev slike dispensasjonar er etter deira meining ikkje egna for etablering av nye bustader, då støy frå vegtrafikk kan påverka både helse og trivsel negativt. Dette er noko som fylkesrådmannen er samd i. Ifølgje våre opplysningar frå statens vegvesen vil store delar tomta vere i gul støysone. Frå kommuneplanen frå Fjell pkt. 15 c går det fram at det i gul støysone skal «utarbeidast ei støyfagleg utgreiing for å vurdera om området kan byggast ut til støyfølsam bruk. Denne utgreiinga må dokumentera at gjeldande krav er tilfredsstillt. Dette er eit argument mot å godkjenne plassering av bustad 8,7 meter frå vegmidte.

Eit anna argument som peikar i same retning, er at utbyggig av tomta til bustadferemål, lett kan kome i konflikt med reglane knytt til friskt, i dagens kryss. Vegvesenet viser til at krysset må leggest om noko, og oppfyller pr. idag ikkje dei tekniske krava i Handbok N100.

Det vert og vist til uavklart arealbehov med tanke på oppgradering av eksisterande fylkesveg og til eit pågåande reguleringsarbeid med detaljplan for Snekkevika.

Det er her søkt om dispensasjon frå byggegrense for plassering av bustad 8,7 meter frå vegmidte frå Fv. 233. I *Rammeplan for avkjørslar og byggegrense på riks- og fylkesvegar i Region vest* er Fv. 233 vist som haldningsklasse 3/Byggegrense 30 meter. Fylkesvegen er smal og ÅDT er berekna til 1000. For at dispensasjon skal kunne gjevast etter pbl. § 19-2, må det vera ein klar overvekt av omsyn som taler for dispensasjon. Fylkesrådmannen kan ikkje sjå at det er ein klar overvekt av omsyn som taler for dispensasjon i denne saka.

Fylkesrådmannen finn på denne bakgrunn å rå til at klage frå Kari Kvale over Statens vegvesen region vest sitt vedtak av 16.06.15 om å avslå søknad om dispensasjon frå byggegrense frå Fv. 233 Gnr. 43 Bnr. 600 Brattholmen/Snekkevik i Fjell kommune, ikkje vert teken til følgje.